

De oratione

Περὶ προσευχῆς

Μακάριον ὄντως μὴ ἀμαρτάνειν· ἀμαρτάνουσι δὲ μὴ ἀπογινώσκειν, ἀλλὰ πενθεῖν ἐφ' οἷς ἤμαρτον, ἵνα διὰ τοῦ πένθους πάλιν ἐπιτύχωσι τῆς μακαριότητος. Καλὸν οὖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν, ὡς φησὶν ὁ Κύριος. Καὶ πάλιν ὁ Ἀπόστολος· ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, τουτέστιν ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν, καὶ μὴ μόνον εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς λοιπὰς ὥρας ἀμεριμνήσεις· ἀλλ' εἴτε ἐργάζῃ, εἴτε καθεύδεις, εἴτε ὁδοιπορεῖς, εἴτε ἐσθίεις, εἴτε πίνεις, εἴτε κατάκεισαι, μὴ ἐκκόψῃ τὴν προσευχὴν σου· οὐ γὰρ οἶδας πότε ἔρχεται ὁ ἀπαιτῶν σου τὴν ψυχὴν. Μὴ ἀναμείνης Κυριακὴν ἢ ἑορτὴν, ἢ τόπου διαφορὰς, ἀλλὰ, καθὼς εἶπεν ὁ προφήτης Δαυΐδ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας. Εἴτε οὖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τυγχάνεις, εἴτε ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἴτε ἐν τῇ χώρᾳ· κἂν πρόβατα ποιμαίνης, κἂν οἰκοδομὰς ποιῆς, κἂν ἐν συμποσίοις εὐρεθῆς· τῆς προσευχῆς μὴ ἀποστῆς· καὶ ὅτε μὲν δύνασαι κλίνειν τὰ γόνατα, ὅτε δὲ οὐ δύνασαι, παρακάλει κατὰ διάνοιαν, καὶ ἐσπέρας καὶ πρωτῆ καὶ μεσημβρίας. Ἐὰν ἡ προσευχὴ προηγῆται τοῦ ἔργου καὶ ἀνιστάμενος ἐκ τῆς κοίτης τὰ πρῶτά σου κινήματα διὰ προσευχῆς γένωνται, ἡ ἀμαρτία κατὰ τῆς ψυχῆς τὴν εἴσοδον οὐχ εὐρίσκει. Προσευχὴ σωφροσύνης ἐστὶ φυλακτήριον, θυμοῦ παιδαγωγία, τύφου καταστολή, μνησικακίας καθάρσιον, φθόνου καθαίρεσις, ἀσεβείας διόρθωσις. Προσευχὴ σωμάτων ἰσχύς, οἰκίας εὐθηνία, πόλεως εὐνομία, βασιλείας κράτος, πολέμου τρόπαιον, εἰρήνης ἀσφάλεια. Προσευχὴ παρθενίας ἐστὶ σφραγίς, γάμου πίστις, ὁδοιπόρων ὄπλον, κοιμωμένων φύλαξ, ἐγρηγορότων θάρσος, γεωργῶν εὐφορία, πλεόντων σωτηρία. Προσευχὴ κρινομένων συνήγορος, δεδεμένων ἄνεσις, λυπομένων παραμυθία, χαιρομένων θυμηδία, πενθούντων παράκλησις, γενεθλίων ἑορτὴ, ὁμοζύγων στέφανος, ἀποθνησκόντων ἐντάφιον. Προσευχὴ Θεῶ ὁμιλία, τῶν Ἀγγέλων ὁμοτιμία, τῶν καλῶν προκοπή, τῶν κακῶν ἀποτροπή, τῶν ἀμαρτανομένων διόρθωσις. Προσευχὴ τῷ μὲν Ἰωνᾶ τὸ κῆτος οἶκον ἐποίησε, τὸν δὲ Ἐζεκίαν ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγε· τοῖς δὲ παισὶν ἐν Βαβυλῶνι εἰς πνεῦμα δρόσου τὴν φλόγα ἔστρεψε. Διὰ προσευχῆς Ἡλίας ἔδησε τὸν οὐρανὸν τοῦ μὴ βρέξει ἐπὶ ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. Ἴδετε, ἀδελφοί, πόσα ἰσχύει ἡ προσευχή. Οὐκ ἔστιν ἄλλο τιμιώτερον κτῆμα, ὡς τῆς προσευχῆς, ἐν ὅλῃ ζωῇ τῶν ἀνθρώπων. Ταύτης μηδέποτε χωρισθῆτε· ταύτης μηδέποτε ἀποστῆτε. Ἀλλὰ, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος ἡμῶν, προσευξόμεθα, ἵνα μὴ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν· ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ἀφήσῃ τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅρατε, ἀγαπητοί, ὅτι εἰς κενὸν κοπιῶμεν προσευχόμενοι, ἐὰν ἔχωμεν ἔχθραν κατὰ τινος; Καὶ πάλιν ὁ Κύριος· ἐὰν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ μνησθῆς ὅτι ἔχει τις κατὰ σοῦ, ἄφες τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπελθὼν πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Λοιπὸν οὖν φανερόν ἐστιν ὅτι, ἐὰν μὴ τοῦτο πρῶτον ποιήσῃς, ἀπρόσδεκτα τυγχάνει πάντα ὅσα προσφέρεις· ἐὰν δὲ ποιήσῃς τὸ πρόσταγμα τοῦ Δεσπότη, τότε μετὰ παρρησίας δεήθητι τοῦ Κυρίου, λέγων· ἄφες μοι, Δέσποτα, τὰ ὀφειλήματά μου, ὡς κἀγὼ ἀφῆκα τῷ ἀδελφῷ μου, τὴν ἐντολήν σου πληρώσας. Ἐγὼ ἀσθενὴς ὢν ἀφῆκα. Ἀποκριθῆσεται γὰρ ὁ Φιλάνθρωπος· ἐὰν ἀφῆκας, ἀφίω κἀγὼ· ἐὰν συνεχώρησας, συγχωρῶ κἀγὼ τὰ σά· ἐξουσίαν γὰρ ἔχω ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἀμαρτίας. Ἄφετε καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν. Ἴδετε φιλανθρωπίαν Θεοῦ ἀνείκαστον. Ἴδετε ἀγαθότητα Θεοῦ ἄμετρον. Ἀκούσατε σύντομον σωτηρίαν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν.

